

เตียงกล่องนม เพื่อผู้ยากไร้

“กล่องนม 2,000 กล่อง เท่ากับ 1 เตียงนอนที่นอนยากไร้” เมื่อพูดถึงเตียงนอน คุณคงนึกถึงเตียงนอนนุ่มๆ หรือผ้าที่นอนที่นอนนุ่มๆ แต่สำหรับคนยากไร้แล้ว แต่ไม่มีกระดาษแข็งแผ่นเดียวสำหรับรองนอนก็นับว่าทุกข์ทรมาน เขาจะดำเนินชีวิตในวัยผู้ใหญ่ จึงเกิดเป็นแนวความคิดให้กลุ่มนักศึกษาปริญญาโท สาขา การออกแบบอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และเพื่อนๆ ในทีมร่วมลงมือคิดสร้างสรรค์ผลงานที่นอนเพื่อผู้ยากไร้โดยใช้วัสดุเหลือทิ้งมาดัดแปลง

วิศวกรพิทักษ์

วราจกาน อเมต กัททวิท เสาะถึงที่มาไป ไปเจดีย์นี้ว่าเกิดจากความต้องการสร้างผลิตภัณฑ์เพื่อสังคมขึ้นมาหนึ่งชิ้น ร่วมกับเพื่อนๆ ในทีมที่เรียนอยู่ด้วยกัน คือ คารมี ภัทธีลวิทย์ ศิวะพร วรณรัตน์ ปวีณี วัฒนาวิทย์ การ วัชรพล อุบลรัตน์ และพัชรวิธ น่าน มาเริ่มค้นคว้าการดำเนินงานเพื่อสังคมในทิศทางนี้ ตั้งแต่ครั้งแรกๆ ไปจนถึงปัจจุบันจนกระทั่งต่าง ๆ

เพื่อดูว่าเรามีระบบการจัดการอย่างไร มีสิ่งใดที่พวกเขาขาด และสามารถสร้างสินค้าไปทดแทนได้ จนกระทั่งพบว่าผู้ยากไร้ที่อาศัยกันอยู่ในที่สาธารณะอย่างสถานีรถไฟหัวลำโพงกลับ

เป็นสถานที่ที่พวกเขาสามารถนอนหลับที่สะดวกและมีจุดที่คิดว่าเราสามารถช่วยเหลือพวกเขาได้ในระดับหนึ่ง

“ในทุกๆ เย็น ผู้ยากไร้จะมารวมกันที่หัวลำโพงเพื่อรอขึ้นรถไฟขบวนสุดท้าย ซึ่งเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้เขานอนใต้หลังรถไฟขบวนสุดท้ายที่ออกจากสถานี คนเหล่านี้จะจับจองด้วยการเบียดบัง หรือวางระเบียบเป็นสี่เหลี่ยมในตู้รถไฟที่คนในสถานี โดยพวกเขาจะทำตัวเป็นปกติเหมือนๆ กับผู้โดยสารอื่นๆ ที่กำลังรอรถไฟ ซึ่งเราจะไม่รู้เลยว่าเขาคือผู้ยากไร้ เพราะทุกคนมีสัมภาระมาเหมือนกัน

พอถึงเวลาเขานอนเขานอนเข้านอนแล้วพอไม่มีที่นอนก็นอนกับพื้นๆ กับผ้าห่มกันบางๆ น่าสงสารมาก เราจึงออกแบบเตียงนอนชั่วคราวสำหรับผู้ยากไร้ที่หัวลำโพงโดยเฉพาะโดยใช้เวลาทำการศึกษาทั้งหมดเป็นเก้าอี้สำหรับผู้ใช้โดยสารทั่วไป พอถึงช่วงเวลาลงสินค้าก็สามารถถอดออกเป็นพื้นนอนสำหรับผู้ยากไร้ได้ วราจกาน เสาะถึงที่มาเตียงกล่องนมเพื่อคนยากไร้ ซึ่งกว่าจะได้ผลงานชิ้นนี้ต้องผ่านกระบวนการคิดและการออกแบบมากมาย ตั้งแต่แนวคิด โลกทัศน์ถึงการออกแบบ ที่ต้องคำนึงถึงพื้นที่โล่งที่ใส่กล่องของผู้ยากไร้ ต้นทุนในการผลิต ค่าแรงเพื่อให้ได้กล่องที่ดีที่สุด แต่ได้ประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ยากไร้ที่สุด จนกระทั่งได้มาเป็นเตียงกล่องนมที่สถานีรถไฟหัวลำโพงเป็นที่ยอมรับของผู้โดยสารหัวลำโพง ถูกมองถึงเป็นสถานที่ได้สำเร็จ

ถึง ๓๓ กอ นอน

เตียงกล่องนมนี้ต้องใช้กล่องนมประมาณ 2,000 กล่อง นำมาเข้ารีดกันจนได้เตียงเพื่อสุขภาพดี จากนั้นนำมารวมกันเป็นเตียงนอนจนกระทั่งพอลดแล้วจะกลายเป็นเตียงนอนที่แข็งแรงทนทานเป็นเตียงนอนที่นอนกันอีกครึ่งแรกก็ได้แบบอัตโนมัติ ซึ่งเป็นวิธีการเดียวกับวิธีการที่สร้างเตียงนอนเอง

จากนั้นเขาก็เอาแบบอัตโนมัติที่ได้มาตัดเป็นรูปทรงที่ได้ออกแบบไว้โดยมีความกว้าง 80 ซม. ยาว 180 ซม. ส่วนสูงด้านศีรษะประมาณ 45 ซม. ซึ่งมากพอสำหรับผู้สูงอายุสูงนอนพอดีๆ และมีน้ำหนักประมาณ 20 กิโลกรัม มีโครงท่อน แข็งแรง และหมอนที่ผู้ยากไร้ที่เขานอนสบายได้ยาก

การใช้งานในภาค จะมีการนำขึ้นลิฟต์ขึ้น จากนั้นใช้ขาและให้ทางออกมากี่สายเป็นเตียงนอนแล้ว พอถึงเวลาไปก็แยกพับให้เหมือนเดิมเท่านั้นเอง

วราจกาน บอกกับเราตอนนี้ว่า การทำอีโคโนมิคยังคงทำที่โรงงานที่มีเครื่องมือเพียงแค่นั้น แต่ในอนาคตหากมีต้นตอการผลิตอีโคโนมิคเองก็สามารถทำได้ เพราะ

เป็นแค่แผ่นเหล็กหรือสองด้านประกบกันจน ออกเป็นแผ่นเท่านั้นเอง และในอนาคตเตียงกล่องนมยังสามารถถอดออกเป็นเตียงนอนได้ เช่น ท้องน้ำพับได้ หรือพื้นนอนสำหรับค่ายลูกเสือ เป็นต้น

ปันน้ำใจสมมติ

อย่างไรก็ตาม เตียงกล่องนมเพื่อคนยากไร้ เป็นเพียงการช่วยแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เท่าที่ เราคนไทยจะมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนร่วมสังคม ในวันที่ต้องทนหนาวและร้อนและรัฐบาลได้ ยกย่อง เพราะการแก้ปัญหาที่จริงแล้วต้องแก้ที่ ต้นเหตุ แก้ที่ระดับนโยบายทางสังคม การ ศึกษา และเพิ่มความจริงจังของเจ้าหน้าที่ในการ ช่วยเหลือประชาชน โดยเฉพาะเรื่องปากท้อง

และการกระจายความเจริญด้วยการพัฒนาระบบขนส่งที่เราไม่มีต้องทนกับรถไฟขบวนเก่าๆ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 คนต่างจังหวัดจะได้มีงาน ดีๆ ทำ ไม่ต้องลำบากเดินทางมากรุงเทพฯ ที่ ค่ำเมืองเพื่อหาเงินกลับไปใช้หนี้ที่สิ้นด้าน เกษตรกรรม

และสุดท้าย คือการรักษาระดับค่าจ้างที่เรา ต้องตระหนักว่าเรามีค่าจ้างที่ต่ำเกินไปแล้วและปรับค่าจ้างให้สูงขึ้นได้จนกว่าเป็นเตียงนอนเพื่อคนยากไร้ และอีกหลายผลิตภัณฑ์เพื่อสังคมและสังคมที่จะตามมาในอนาคต ซึ่งเราเสียสละเพียง อย่างเดียวก็ยังไม่พอน่าจะงานในไทยเขียนเอา โฉนดดีๆ อย่างนี้ทำประโยชน์เพื่อสังคมด้าน ซินๆ ต่อเท่านั้นเอง ๐

สถานีรถไฟหัวลำโพงมีเตียงกล่องนมสำหรับผู้ยากไร้

วราจกาน อเมต กัททวิท (นั่ง) ศิวะพร วรณรัตน์ (ยืน) ภัทธีลวิทย์ วัชรพล อุบลรัตน์ (นั่ง)

เตียงกล่องนมแบบรีไซเคิลในสถานีรถไฟหัวลำโพง

